

mundtlige eller skriftlige Oplysninger. Det er en Ret, Statsrevisoratet længe har ønsket, og som sikkert Rigsdagen er enig med sit Statsrevisorat om at ønske. Det er en Myndighed, som tillægges Statsrevisorerne, som falder sammen med parlamentariske Kommissioners Myndighed.

§ 6 er kun en Gentagelse af Grundlovens Bestemmelse om, at Statsregnskabet med Statsrevisorernes Betænkning skal forelægges Rigsdagen til Beslutning.

I § 7 staar der saa, at yderligere Bestemmelser om Statsrevisorernes Virksomhed træffes ved Rigsdagsbeslutning, og det er herom, det Udkast til Beslutning handler, som forelægges som Bilag til dette Lovforslag. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa dette. Det er en Sag, som vel vil blive behandlet i det Folketingsudvalg, som nedsættes om denne Sag, og som jeg sagde før, er Rigsdagen jo suveræn med Hensyn til, hvorledes den vil have Statsrevisoratet indrettet i det enkelte. Jeg skal kun her nævne et Par Enkeltheder. I Udkastet findes bl. a. en Bestemmelse om, at Statsrevisorerne kan antage en lønnet Sekretær og anden lønnet Medhjælp. Da der kræves mere Arbejde af Statsrevisorerne end før, er det ogsaa nødvendigt at give dem en Art Kontor under sig, hvorigennem dette Arbejde kan udføres, i alt Fald give dem et Grundlag for denne særlige Kontrolvirksomhed, som de skal øve. Endvidere findes en Bestemmelse om, at Statsrevisorerne skal lønnes, men saaledes, at Lønningens Beløb er holdt in blanco, idet dens Størrelse skal fastsættes af Rigsdagen. Finansministeriet har i øvrigt ment, at naar man paa lagde Statsrevisorerne et større Arbejde og krævede deres Tid paa en anden Maade end tidligere, var det ogsaa rimeligt, at Lønningen blev forhøjet. Endvidere har Finansministeriet ønsket indført en Bestemmelse om, at naar en Statsrevisor har arbejdet i ti Aar for Rigsdagen, kan der udbetales ham en Efterløn, bestemt efter Pensionslovens Regler for Forholdet mellem Pension og Lønning. Dette skulde man tro var hensigtsmæssigt, naar man erindrer, hvor ret hyppigt der her i Rigsdagen har fundet Forhandlinger Sted om Efterløn til Statsrevisorer. Ligeledes er der indført en Bestemmelse om, at Enken

efter en Statsrevisor, der har oppebaaret Efterløn, kan faa en vis aarlig Understøttelse, som her af Finansministeriet, medens Beløbet ellers er ladet in blanco, er sat til 600 Kr., svarende til det Beløb, som Rigsdagen i en Aarrække har været enig om at tilstaa tidligere Medlemmers Enker, saa snart de androg derom.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget, som ikke er særlig omfattende og egentlig kun i sine §§ 4 og 5 indeholder nye Bestemmelser.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om Udlaan af Stats-Laanefonden til Udstykning af Landejendomme og Embedsjorder*. Gyldigheden af den Lov, hvortil dette Lovforslag svarer, er i og for sig ikke udløbet, men den Bestemmelse i Loven, som gælder Udlaan af Stats-Laanefonden, sætter den Frist, hvori Stats-Laanefonden kan udlaane til saadanne Udstykningsforeninger, til 5 Aar, og denne Frist udløber den 1. April 1916. Det vil derfor være nødvendigt i hvert Fald at forlænge denne Frist, hvis man, hvad man kan anse for givet, ønsker, at denne Virksomhed af Stats-Laanefonden skal fortsættes. Jeg har troet det rigtigt at fremsætte Lovforslaget, skønt den nugældende Lov ikke indeholder nogen Revisionsbestemmelse, idet visse Hovedbestemmelser syntes mig egnede til at optages til ny Behandling, og jeg har saa samtidig underkastet hele den gældende Lov et sprogligt og redaktionelt Gennemsyn, som jeg haaber vil finde Rigsdagens Bifald.

Jeg skal nævne visse Hovedbestemmelser, som rører ved selve den nugældende Lovs Livsnerve. Den nugældende Lov angaar Udstykning af større Landejendomme og Embedsjorder; dette Ord „større“ er udeladt af Lovforslaget, idet det har været en af Vanskelighederne ved den gældende Lovs Anvendelse at finde et adækvat, reelt Indhold af dette Udtryk: en større Landejendom. En „større Landejendom“ er jo ikke noget, hvis Betydning i og for sig er givet, men Finansministeriet har i en Aarrække ment, at man med dette Udtryk kunde betegne en Landejendom paa 70 Tdr. Land. Man har imidlertid anset det for hensigtsmæssigt at indføre selve denne Betegnelse i Loven, saaledes at man definerer en Land-